

pris det er tilladt at give for Kvæg til Hjemmemarkedets Forsyning udover de fastsatte Eksportpriser, men naar Mindretallet alligevel stiller og fastholder Ændringsforslag om, at der for Kvæg til Hjemmeforsyning ikke maa betaales mere end indtil 24 Ørepr. kg over Eksportprisen, da er dette sket, „fordi man meget maa foretrække dette for den af Flertallet foreslaaede Maksimalpris paa Kød. Da der bliver Tale om 80—90 forskellige Maksimalpriser paa de forskellige Kvaliteter af Kød, maa Mindretallet anse noget saadant for praktisk uigennemførligt.“ Mindretallets Forslag forkastedes med 74 St. mod 37. — Endelig vedtog Folketinget et Forslag af Flertallet om at indsætte, at Indenrigsministerens Fastsættelse af den nærmere Ordning skal ske efter Forhandling med fornævnte, i Maj 1918 nedsatte Udvalg. (Mindretallet foreslog at sætte: „efter Forhandling med det staaende Landbrugsudvalg“). — Lovforslaget vedtoges enstemmig med 108 St.

Landstingets Udvalg delte sig i et Flertal (Radikale, Socialdemokrater, konservative Folkeparti), der indstillede Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og et Mindretal (Venstre), der optog Mindretallets Forslag i Folketinget. Landstinget fulgte Flertallet og forkastede Mindretallets Forslag. Lovforslaget vedtoges ved 3. Behandling med 32 St. Venstre (20) svarede: „stemmer ikke“. Fraværende var 19.

12. Lov om Befolkningens Forsyning med visse Uldvarer. (Indenrigsministeren). [A. Sp. 221 — C. Sp. 129, 155].

Fremsat i *Folketinget* $2/7$ (F. Sp. 753). 1. Beh. $4/7$ (F. Sp. 835). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Hauge, Helga Larsen, Sundbo [Skr.], Chr. Hansen, N. Frederiksen [Form.], Mads Larsen, P. Pedersen, P. Jensen, Jørgen Jensen, N. Neergaard, Pinstrup, Slebsager, Kirk, Frøkjær, Theodor Jensen). Betænkning (B. Sp. 327) afgiven $24/7$. (Ordlører: Hauge). 2. Beh. $25/7$ (F. Sp. 1077). 3. Beh. $25/7$ (F. Sp. 1112). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $26/7$ (L. Sp. 354). 2. Beh. $26/7$ (L. Sp. 389). 3. Beh. $26/7$ (L. Sp. 392). Loven stadfæstet 30. Juli 1918. (Lov-Tid. Nr. 400).

Ved Loven — der skal gælde indtil 1. April 1919 — bestemmes:

1. Enhver Producent af dansk Uld, af hvad Art nævnes kan, skal (eventuelt gennem Mellemandler) *tilbyde*